

kasten te zetten, die ze voorbijviel, hetgeen gelukte.

«Well», dacht Alice bij zich zelve, «na zoo'n val zal ik er niets meer om geven, als ik thuis van de trappen rol! Hoe flink zullen ze me dan allemaal vinden! Ik zou er niets bijzonders in zien boven van 't huis te vallen!» (wat zeer waarschijnlijk waar was).

Al lager en lager en lager! Zou die val dan nooit ten einde komen? «Ik zou wel eens willen weten hoeveel kilometers ik nu al gevallen ben!» zei ze hardop. «Ik moet nu zoo ongeveer bij het middelpunt der aarde komen. Laten we eens kijken: dat zou een val zijn van bijna zesduizend vierhonderd K.M., geloof ik» — (want Alice had hierover verschillende dingen in haar schoollessen geleerd en al was dit nu niet zoo'n *heel* goede gelegenheid om eens te laten zien, wat ze zoo al wist, daar er niemand was om naar haar te luisteren, was het toch niet kwaad om die lessen nog eens weer op te zeggen) «ja, dat is zoowat de afstand — maar op wat voor Breedte en wat voor Lengte zou ik nu wel zijn?» (Alice had er geen helder begrip van wat Breedte of Lengte was, maar het schenen haar zulke mooie woorden toe om eens te zeggen).

Even daarna begon ze wel willen weten of ik zoo maar zal heenvallen! Hoe leuk zal uit te komen, die met 't hoofd De Anti-joden, geloof ik» — er op dat oogenblik niemand daar het haar niet precies harscheen) — «maar ik zal hun hun land heet. Och, dame, of Nieuw-Holland?» (en ze spreken een reverence te ma *een reverence maken* als je Zou jij het kunnen?) «En wa dom meisje houden! Neen, vragen. Misschien zal ik de geschreven zien».

Al lager en lager en lager!
voor haar te doen en dus b
weer te praten. «Dina zal
missen, denk ik!» (Dina was
dat ze er aan de thee aan
een schoteltje melk te geven
wou, dat jē hier bij me was!)
muizen in de lucht zijn, do
een vleermuis kunnen vang